

192

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 września 1974 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie bankowych rachunków dewizowych w złotych dla osób fizycznych krajowców dewizowych.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) oraz § 14 ust. 2 pkt 2 uchwały nr 125 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie odsetek od kredytów udzielanych przez banki oraz od środków pieniężnych na rachunkach bankowych (Monitor Polski z 1969 r. Nr 32, poz. 238 i z 1973 r. Nr 54, poz. 303) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 5 sierpnia 1972 r. w sprawie bankowych rachunków dewizowych w złotych dla osób fizycznych krajowców dewizowych (Monitor Polski Nr 41, poz. 225) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. 1. Na rachunki dewizowe w złotych mogą być przyjmowane kwoty w złotych:

- 1) z realizacji przekazów bankowych i pocztowych, czeków i akredytyw oraz pieniędzy opiewających na waluty następujących państw: Ludowej Republiki Albanii, Ludowej Republiki Bułgarii, Chińskiej Republiki Ludowej, Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej, Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, Republiki Kuby, Mongolskiej Republiki Ludowej, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Socjalistycznej Republiki Rumunii, Węgierskiej Republiki Ludowej, Demokratycznej Republiki Wietnamu i Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, jeżeli pochodzą one z tytułu honorariów i wynagrodzeń za pracę i usługi, odszkodowań, spadków, alimentów i oszczędności z diet,
- 2) z rachunków dewizowych w złotych krajowców dewizowych będących członkami najbliższej rodziny posiadacza rachunku.

2. Kwoty, o których mowa w ust. 1, mogą być przyjmowane na rachunki dewizowe w złotych pod warunkiem udowodnienia bankowi tytułu, z którego kwota pochodzi, a gdy wpłata następuje w gotówce lub w kwotach pochodzących z realizacji czeków na okazi-

ciela albo akredytyw, wymagane jest ponadto potwierdzenie ich przywozu w imiennej deklaracji przywozu lub w zaświadczeniu granicznego urzędu celnego.

3. Jeżeli wpłata następuje środkami płatniczymi przywiezionymi z zagranicy z podróży służbowej, wymagane jest udokumentowanie ich przywozu zaświadczeniem urzędu celnego z adnotacją instytucji delegującej stwierdzającą okres pobytu za granicą osoby delegowanej.”;

2) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. 1. Zezwala się posiadaczowi rachunku dewizowego w złotych na podejmowanie kwot z rachunku, dysponowanie saldem w kraju na rzecz członków jego najbliższej rodziny krajowców dewizowych oraz na dokonywanie z rachunku wypłat do państw wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 1 na dowolne cele, jak również na zawieranie umów stanowiących tytuł tych wypłat.

2. Kwoty wypłacone z dewizowego rachunku w złotych posiadaczowi rachunku albo członkom jego najbliższej rodziny krajowcom dewizowym w pieniądzu lub w czekach opiewających na waluty państw wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 1 na koszty podróży i pobytu w tych państwach mogą być wywiezione za granicę na podstawie zaświadczenia banku dokonującego wypłaty.”;

3) w § 5 wyrazy: „wydziału finansowego właściwej rady narodowej” zastępuje się wyrazami: „właściwego terenowego organu administracji państwowej”;

4) dodaje się § 6a w brzmieniu:

„§ 6a. Do członków najbliższej rodziny w rozumieniu zarządzenia zalicza się: małżonka, zstępnych, wstępnych, rodzeństwo, rodziców małżonka, zięciów, synowe, pasierbów i osoby przysposobione.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: S. Jędrychowski

193

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

z dnia 16 września 1974 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie obowiązku zbierania i odprzedaży olejów mineralnych zużytych.

Na podstawie § 9 pkt 1, § 10 pkt 2 i § 14 ust. 2 uchwały nr 373 Rady Ministrów z dnia 2 grudnia 1966 r. w sprawie usprawnienia gospodarki paliwami płynnymi do silni-

ków spalinowych, olejami mineralnymi i smarami (Monitor Polski z 1967 r. Nr 3, poz. 12) zarządza się, co następuje:

§ 1. W instrukcji stanowiącej załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu Chemicznego z dnia 6 kwietnia 1968 r. w sprawie obowiązku zbierania i odprzedaży olejów mineralnych zużytych (przepracowanych) (Monitor Polski Nr 18, poz. 115) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Instrukcja nie dotyczy olejów, które w procesie stosowania są zużywane w całości, jak np. oleje kablowe, przeciwkorozyjne, oleje do form, tekstylina, oleje silnikowe do dwusuwów, oraz olejów nie nadających się do regeneracji ze względu na zawartość substancji chemicznie czynnych, w szczególności olejów emulgujących i natłuszczanych lub olejów, do których w czasie eksploatacji dostały się substancje chemicznie czynne, mogące w czasie magazynowania, transportu albo procesów regeneracji powodować uszkodzenia urządzeń i aparatury lub zagrażać bezpieczeństwu pracy. Do substancji takich należą między innymi związki organiczne rozpuszczalne w wodzie, tłuszcze i inne związki pochodzenia nienaftowego. Nie do-

tyczy to jednak związków uszlachetniających, stosowanych do polepszenia własności eksploatacyjnych olejów.”;

2) w § 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Oleje zużyte (przepracowane) należy zbierać, przechowywać i transportować, zachowując ściśle podział na następujące grupy:

- 1) grupa I — oleje transformatorowe i oleje do sprężarek chłodniczych o lepkości do 8°E w temperaturze 20°C,
- 2) grupa II — oleje turbinowe,
- 3) grupa III — pozostałe oleje mineralne smarowe, w tym i oleje lotnicze pochodzenia naftowego.”;

3) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. 1. Oleje zużyte (przepracowane), zbierane według wyżej wymienionych grup, powinny odpowiadać następującym podstawowym wymaganiom:

Wymagania	Grupy olejów przepracowanych:			Metody badań
	I oleje transformatorowe i do sprężarek chłodniczych	II oleje turbinowe	III pozostałe oleje mineralne smarowe	
1	2	3	4	5
1) Destylacja do 350°C w % nie więcej niż:	—	—	25	*)
2) temperatura zapłonu w °C nie niższa niż:	135	170	—	PN-65/C-04008
3) Temperatura krzepnięcia w °C nie wyższa niż:	—35	—5	—	PN-55/C-04016
4) Lepkość w °E w temperaturze 20°C	2—8	—	—	
5) Lepkość w °E w temperaturze 50°C po usunięciu zanieczyszczeń według PN-59/C-04087	—	3—8	nie niżej 3	PN/C-04014
6) Zawartość wody i zanieczyszczeń mechanicznych ustalona metodą wirówkową w % nie więcej niż:	1,2	2,0	5,0	PN-59/C-04087

*) Oznaczenie destylacji normalnej wykonać zgodnie z PN-67/C-04010 p. 2.6.3., z tą różnicą, że badaną próbkę oleju należy przed oznaczeniem odwodnić za pomocą wytrząsania z chlorkiem wapniowym, zdekantować i przesycać przez siatkę mosiężną o liczbie oczek 2800 na cm².

2. Oleje zużyte (przepracowane), zawierające więcej niż 25% składników destylujących do 350°C, zaliczane są do grupy zlewk i mogą być zgłaszane do Centrali Produktów Naftowych zgodnie z przepisem § 7.”;

- 3) dla olejów maszynowych, przekładniowych, cylindrowych i sprężarkowych okolo 50%,
- 4) dla olejów silnikowych okolo 25%,
- 5) dla olejów innych okolo 15%.

4) w § 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wskaźniki, o których mowa w ust. 1, wynoszą orientacyjnie:

- 1) dla olejów transformatorowych okolo 90%,
- 2) dla olejów turbinowych i hydraulicznych okolo 80%,

Podane wyżej orientacyjne wskaźniki zbiórki olejów zużytych (przepracowanych) nie dotyczą olejów mineralnych, które eksploatowane są w warunkach uniemożliwiających prawidłowe odzyskiwanie olejów zużytych (przepracowanych). Wszystkie plany zbiórki i wykorzystania olejów zużytych (przepracowanych)

powinny być uzgadniane z właściwymi terenowo wojewódzkimi przedsiębiorstwami obrotu produktami naftowymi »CPN« lub zakładami gospodarki produktami naftowymi »CPN«.”;

- 5) w § 6 skreśla się ust. 3;
- 6) w § 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Stacje benzynowe „CPN” prowadzą skup olejów grupy III (silnikowych, przekładniowych, maszynowych, hydraulicznych i pozostałych mineralnych olejów smarowych stosowanych w eksploatacji pojazdów mechanicznych).”;
- 7) w § 13 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. W razie stwierdzenia w odbieranych olejach zużytych (przepracowanych) większej ilości wody i zanieczyszczeń mechanicznych, niż przewidują to warunki techniczne ustalone w § 5 (jednak nie więcej niż 12%), dla obliczenia należności za olej

potrąca się od ustalonej ilości zużytego (przepracowanego) oleju stwierdzoną nadwyżką wody i zanieczyszczeń. W razie stwierdzenia w odbieranych olejach zużytych (przepracowanych) wody i zanieczyszczeń w ilości większej niż 12%, dla obliczenia należności za olej potrąca się od ustalonej ilości oleju zużytego (przepracowanego) podwójną ilość stwierdzonej nadwyżki wody i zanieczyszczeń (różnicę pomiędzy ilością wody i zanieczyszczeń stwierdzoną w oleju a ilością dopuszczalną warunkami technicznymi podanymi w § 5).”;

- 8) w § 13 skreśla się ust. 4.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1974 r.

Minister Przemysłu Chemicznego: w z. H. Konopacki

194

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 16 września 1974 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Drawa” odcinek rzeki Drawy o długości 37 km oraz pas przybrzeżnych lasów i łąk o łącznej powierzchni 522,41 ha, położonych na terenie gmin Drawno i Radęcin, w powiecie choszczeńskim województwa szczecińskiego. Celem ochrony jest zachowanie malowniczego odcinka rzeki Drawy z przyległymi drzewostanami, w których wyróżniono większość charakterystycznych dla Pomorza zespołów leśnych, oraz występujących na tym terenie ciekawych i rzadkich zespołów roślinnych wód, źródlisk, bagien, łąk i muraw, jak również interesującej i bogatej fauny wodnej.

2. W skład rezerwatu wchodzi:

- 1) odcinek rzeki Drawy od jeziora Dubie do mostu w miejscowości Glusko o długości 37 km,
- 2) następujące oddziały lasu państwowego gospodarstwa leśnego:
 - a) w Nadleśnictwie Drawno: 147 a, b, h, 169 a, 183 a, g, j, 201 a, b, g, h, 239 h, k, l, 258 a, f, g, h, 259 a, f, g, 277 d, f, i, k, l, m, n, 278 a, b, c, d, g, h, i, 279 a, 298 b, c, d, f, g, h, i, j, k, 299 a, b, d, g, j, 319 c, d, g, h, i, j, k, 320 a, b, d, g, f, j, 343 b, 344 a, g, j, 367 a, 368 a, c, d, 385 a, b, c, 385A a, b, c, d, f, g, h, i, j, k, l, 386 a, b, d, 400 j, 401 k, l, 402 b, 403 a, b, c, d, f, g, h, i, k, l, m, n, o, 404 a, b, c, d, f, h, i, j, k, l, m, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1971—1981, o łącznej powierzchni 171,03 ha,
 - b) w Nadleśnictwie Bierzwnik: 1 a, b, c, d, f, g, h, i, j, k, l, m, o, p, r, w, b¹, 2 b, c, 3 b, c, f, 4 a, c, 5 b, c, d, f, h, i, 6 b, c, f, l, m, n, p, d¹, c¹, 26 b, c, d; k, l, s, 47 b, c, j, k, l, z, a¹, b¹, c¹, 69 b, c, d, f, g, i, j, n, r, z, a¹, b¹, 92 b, f, g, h, 93 b, d, g, 115 b, c, d, g, 138 b, c,

d, f, h, i, j, 139 b, c, d, f, h, 140 b, 162 b, c, g, h, i, 191 b, c, i, j, k, m, o, 221 b, g, h, i, j, k, l, 222 f, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1964—1974, o łącznej powierzchni 114,77 ha,

- c) w Nadleśnictwie Glusko: 1 a, b, l, m, n, 12 a, d, h, i, j, 13 a, b, f, 24 a, c, d, 38 a, b, d, 50 a, c, d, f, g, h, 61 a, c, 137 b, c, d, f, g, 157 c, d, f, i, j, k, l, m, n, 176 b, c, d, f, h, i, j, 192 h, 193 k, l, m, 194 j, l, m, n, 195 a, f, g, k, l, 207 f, 208 h, i, j, 209 f, g, h, i, j, 210 j, k, l, n, 222 h, i, n, 223 h, i, 235 g, j, k, l, 247 a, b, c, d, f, g, h, i, 259 h, i, j, k, l, 260 a, c, d, f, g, h, i, j, 270 h, i, j, k, 271 c, d, f, g, h, i, j, k, 281 a, b, c, f, g, h, i, j, k, 288 g, h, m, 294 h, 298 l, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1971—1981, o łącznej powierzchni 214,41 ha,

- 3) obszar łąk i nieużytków rolnych stanowiący własność Państwa, zarządzany przez Wielozakładowe Państwowe Gospodarstwo Rolne w Podegrodziu, o łącznej powierzchni 22,20 ha.

3. Następujące oddziały lasu o łącznej powierzchni 64,64 ha objęte są ochroną ścisłą: w Nadleśnictwie Drawno — 239 l, 259 f, 343 b, 344 g, 401 l, 403 h, w Nadleśnictwie Bierzwnik — 93 b, d, 138 b, c, d, f, 162 g, h, i, 191 b, c, w Nadleśnictwie Glusko — 247 a, b, c, d, f, g, h, i, 260 a, 271 d, 288 h, 294 h.

§ 2. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Nawionek” obszar jeziora Nawionek o powierzchni 10,67 ha, położony w gminie Konarzyny, w powiecie chojnickim województwa bydgoskiego, stanowiący własność Państwa, zarządzany przez Państwowe Gospodarstwo Rybackie Charykowo. Celem ochrony jest zachowanie jeziora typu lobeliowego, na południowej granicy zasięgu lobelii jeziornej.